

Artiklen er publiceret på www.arbejderen.dk d. 29-02-2008

En reflekterende oplevelse

Joan Rang Christensens *Hånden I Hjertet* med teateret OPUS-X i København handler om at finde sin kerne i et kerne-løst samfund. Om at finde sine rødder i en rodløs verden

af Albert Scherfig Weber

Hvad har man brug for, når man danner sin identitet? Hvad er godt? Hvad er ondt? Hvad vil det sige at være splittet? Hvem er hjernevasket? Hvem er ikke? Og hvorfor er det så supervigtigt?

Joan Rang Christensens gribende historie *'Hånden I Hjertet'* af teateret OPUS-X i København prøver at give svar på disse og mange flere spørgsmål. Det er en spændende og sørgelig personlig fortælling, der tager udgangspunkt i Koreas opdeling.

Der bliver fortalt om at være adopteret - og hvilke problematikker, der kan være i den forbindelse.

Handlingen

En trompet spiller op til dans. Stykket går i gang:

Bror er amerikaner og adopteret fra Korea. Han hjælper den sydkoreanske regering med at lære at forstå en kvindelig terrorist (Hyun Hee) fra det kommunistiske Nordkorea. Midt under sin fortælling stopper Hyun Hee op. Hun vil ikke fortælle mere om sig selv, hvis ikke Bror fortæller hende, hvem han er.

Hvad har haft betydning for hans personlighed, hans identitet? Er det hans opvækst? Hans politiske overbevisning? Er det dét han gør? Det han siger? Eller den måde, han ser ud? Er Bror i stand til at skabe sig, selv?

Der bliver fortalt om at finde sin kerne i et kerneløst samfund. Om at finde sine rødder i en rodløs verden.

Splittet

I bund og grund handler stykket om at være splittet. Hvad vil det sige at være splittet? Er det hvis man ikke er hos sin familie? Er det hvis ens land er delt af storpolitik? Delt mellem kapitalisme og kommunisme? Hvorfor deler vi alt op i godt og ondt? Hvad hvis det gode og det onde er en samlet helhed, som fungerer i kraft af hinanden, og derved er uadskillelige?

Som der står i presse materialet for stykket - og som det siges flere gange gennem forestillingen:

'Hånden skal ikke være *på* hjertet. Den skal være *i* hjertet. Man skal ikke kunne se forskel på hånden og hjertet. Hånden er hjertet, såvel som hjertet er hånden og brystet og navlen og tæerne og ørene og hårrødderne og øjnenes blanke iris.'

Og endelig:

'Hånden skal begraves i kød og blod og selv være kød og blod, fordi kroppen er kød og blod og fordi kroppen er ét hele og intet fungerer uafhængigt af hinanden.'

Når stykket slutter og klapsalverne aftager, har du hovedet fuld af tanker. Du går tilfreds derfra med et summende hoved og en mund, der ikke står stille.

Hånden I Hjertet.

Af Teatret OPUS-X. Spiller på Plex. København. www.opusx.dk. Til 8. marts 2008.

Denne artikel er udprintet fra www.arbejderen.dk d. 5-3-2008 kl. 13:33:13